

POMOC OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE PŘI POVODNÍCH V SRPNU 2002

Oblastní charita Pardubice (OCHP) se zapojila do pomoci při povodních již v prvních dnech po proběhlých zprávách v našich sdělovacích prostředcích. Jako první se pokusila nabídnout pomoc diecézní charitě v Českých Budějovicích již dne 9. srpna. 2002. Kontakt však nebylo možné navázat ani telefonicky, ani jiným způsobem. Výzvy posílané e-mailovou poštou se vracely bez odezvy, pouze s informací, že účastník nepřijímá. Spojení se podařilo navázat s Obecním úřadem Jindřichův Hradec a Třeboň. Pověřeným pracovníkům jsme sdělili, že máme připravenou posádku osobního vozidla s čerpadlem a potřebnými nástroji, která může okamžitě vyrazit na pomoc do postižených oblastí. Pracovníci obecních úřadů nám shodně sdělili, že se ozvou, až nás budou potřebovat. Doposud se tak nestalo.

V úterý 13. srpna v 9.10 poslala OCHP zprávu na Diecézní charitu Hradec Králové (DCH HK) a oznámila, že má připravené dvě posádky aut, z nichž jedno, malé nákladní, zapůjčila pro tuto akci firma Ostacolor, a.s. Tato zpráva byla zároveň poskytnuta sdělovacím prostředkům a ve středu uveřejněna.

Již v úterý začaly intenzivní přípravy k pořádání humanitární sbírky v sídle OCHP. Do této organizačně náročné práce se zapojili zaměstnanci OCHP a dobrovolníci. Svou účinnou pomoc poskytl Jan, který tráví civilní službu na fáře. Také Lukáš, dobrovolník OCH, odvedl hned od prvních dnů velký kus práce. Podařilo se mu zajistit mnoho sponzorů a dárců. Díky finančním darům jsme tak měli možnost zajistit ve středu očkování pro první dobrovolníky, kteří se chystali k poskytnutí pomoci v postižených oblastech. Později jsme z darů na základě aktuálních zkušeností postupně dokupovali technická zařízení – vysoušeče, tlakové čističe, postřikovače, vysavače, ochranné pracovní pomůcky, elektrocentrály a podobně. Díky tomuto vybavení jsme byli schopni s pomocí dobrovolníků rychle zprostředkovat účinnou pomoc v postižených oblastech.

Od středy 14. srpna díky propagaci sbírky ve sdělovacích prostředcích, dopravních prostředcích a pomocí plakátků nosili občané Pardubic materiální i finanční pomoc. Na základě informovanosti prostřednictvím sdělovacích prostředků se jednalo převážně o praktickou pomoc – především dezinfekční, úklidové, hygienické prostředky a trvanlivé potraviny. Milé bylo setkání s dvěma staříckými manželi, kteří přišli s holemi a plnými taškami. Jejich obsah tvořily věci, které ve své domácnosti pečlivě shromáždili – staré holinky, montérky, konzervy, načaté saponáty, vyprané a vyžehlené hadry.... Omlouvali se, že jsou před důchodem. Později přišli znovu, s finančním darem. Krásná, symbolická ukázka lidské solidarity.

Od prvních dnů se do OCHP hlásili dobrovolníci a nabízeli svou pomoc i prostředky v postižených oblastech. Již v tuto středu jsme měli připravenou sedmičlennou skupinu dobrovolníků, kteří již byli přeočkováni a připraveni k okamžitému odjezdu.

První akce byla soustředěna na Plzeňsko a probíhala v součinnosti s Diecézní charitou v Hradci Králové. Ta na žádost plzeňské Diecézní charity a Sdružení Česká katolická charita vypravila tým pracovníků DCH HK, kteří měli již zkušenosti s pomocí při povodních na Moravě a ve východních Čechách v letech 1997 a 2000, aby zmapovala postižené oblasti. Zároveň kompletovala zásilku humanitární pomoci a zásilku 90 kondenzačních vysoušečů. Společný odjezd byl stanoven na pátek 16. srpna 2002.

Nakládání humanitárního materiálu před OCHP před odjezdem do Plzně

Tento den, o 1/2 sedmé ráno se pardubická skupinka dobrovolníků sešla před OCHP. Pavel st., Pavel ml. a Luboš (otec a synové), Tomáš, Bohdan, Iva a Karel. Do vlastních osobních vozidel a dodávky Mazda, kterou zapůjčila firma Ostacolor a.s., naložili přibližně 1,5 tuny humanitárního materiálu v odhadní hodnotě 80 tis. Kč. S naloženými auty a nadšením se vydali do Hradce Králové, kde probíhaly poslední organizační záležitosti před hromadným odjezdem. Tyto přípravy se byly doprovázely oficialitami, zájmem médií a požehnáním královéhradeckého biskupa Dominika Duky.

Hradec Králové – poslední přípravy před hromadným odjezdem

První dojem z Plzně nebyl dramatický – podél řeky polosuché pytle s pískem, zatarasené některé silnice, uválcovaná, šedavá tráva podél řek. O vážnosti situace nás však přesvědčil ředitel Diecézní charity Plzeň. Byl unavený, rozevlátý, nevyspalý.

Byly rozděleny úkoly – pracovníci DCH HK začali monitorovat postižené oblasti a zjišťovat, kam nasměrovat potřebnou pomoc. Pardubická skupinka složila část humanitární pomoci v centrálním plzeňském skladu a vydala se do obce Dýšina, která byla podle předběžné informace vážně postižena a potřebovala pomoc. Ohlásili se u místního faráře a byli překvapeni, že není z jejich přítomností příliš nadšený. Odkazoval je na jiné oblasti, kde bylo pomoci potřeba více. Vyhledali místní starostku. Našli ji u řeky, jak sama organizuje pomoc. Čtyři probdělé noci a nejtěžší dny v jejím životě byly na ní znát. Na nohách holinky, oči červené, unavené rysy ve tváři, stále opakovaná omluva, že je vyčerpaná a nedokáže se již soustředit. Ubezpečila dobrovolníky, že situaci ve své obci zvládla a v současné době již není potřeba jejich pomoc.

Dobrovolníci zklamaně obešli několik postižených domů a zjistili, že obyvatelé pomoc nepotřebují nebo mají zajištěnu pomoc od příbuzných. A tak si sedm nadšenců prožilo ironii osudu – v postižené oblasti je právě teď nikdo nepotřeboval. Bylo to těžké přiznat obětavým organizátorům pomoci v Pardubicích, kteří zhavili mobily a čekali na zprávu, jak jsou desítky hodin jejich bezplatné a úmorné práce spojených s přípravou této akce zúročeny. Dobrovolníci seděli opět na faře, obvolávali okolní obce a bez úspěchu nabízeli technickou a materiální pomoc. V těchto chvílích vrcholila povodňová vlna v Ústí nad Labem, padl návrh na odjezd do těchto míst. Situace se však v dobré obrátila. Po večerní poradě s ostatními pracovníky charit v Plzni padlo rozhodnutí - v sobotu ráno se část pardubické skupiny odebere do čtvrti Roudná, kde je potřeba pomoci při čištění a dezinfekci postižených domů.

Tomáš s Bohdanem se vypravili zpět do Dýšiny. Když obešli další obyvatele a chvíli s nimi v klidu mluvili, zjistili, že je jich tam potřeba – a tak v sobotu otloukali a čistili několik domů v této obci. Pomáhali i při bourání nebezpečných částí některých příbytků.

Páteční krátké sezení na plzeňské charitě – porada o dalším postupu

A jak to vypadalo v Roudné? Jako ve válečném filmu. Vjezd na zvláštní povolení, zátarasy pod dohledem policie. Čím blíže řece, tím větší zkáza a hromady šedavé hmoty před domy. Pokud zůstaly stát. Pardubičtí začali čistit jeden vytypovaný domek. Ostatní obyvatelé sledovali jejich činnost s nedůvěrou. Když však viděli první výsledky práce, začali chodit a žádat o pomoc. A tak se jim podařilo během dvou dnů pomoci v šesti domech. Práce to nebyla snadná – pomocí tlakových čističů umýt stěny, znečištěnou vodu vysát speciálními vysavači a nakonec celý dům vydezinfikovat. Velkým pomocníkem byla elektrocentrála, která byla v některých místech jediným zdrojem energie.

I na těchto místech to fungovalo jako všude za normálních okolností. Postižení obyvatelé zvládali tuto situaci po svém – někteří seděli před svými poničenými domy a celé dny nedělali nic jiného, než kritizovali práci magistrátu, hasičů, policie, pojišťoven i dobrovolníků. Jiní sami zakoupili technické vybavení a vlastními silami likvidovali škody. Bylo dojemné, když majitelé poničených domů, jejichž veškeré vybavení bylo již odvozeno kdesi na skládce s díky odmítali nabízenou pomoc s tím, že pomoc potřebují jiní více. Méně dojemné bylo, když zubožení manželé požádali o pomoc při dezinfekci sklepů, a na místě se ukázalo, že se jedná o majitele prosperující, velké firmy. Ukázali rozsáhlé sklepy a se svými zaměstnanci se odebrali k odpočinku na zahradu.

Takto vypadala „práce v terénu“ – zasažená čtvrť Roudná

Pomoc v jednom z nejvíce postižených domů

Provádění dezinfekce vyčištěného domu v Roudné

Ostatní členové první skupiny dobrovolníků – Roudná

Při odjezdu domů měli pardubičtí dobrý pocit. Viděli za sebou kus dobré práce. Podařilo se jim navázat dobré vztahy a prolomit počáteční nedůvěru vůči organizaci s červeným znakem charity.

Ale po příjezdu do Pardubic je zdaleka nečekal odpočinek. S ostatními organizátory pomoci bylo potřeba pokračovat v desítkách organizačních záležitostí. Přípravoval se odjezd dalších skupinek dobrovolníků, podařilo se zorganizovat náročnou sbírku přímo u obchodního střediska MAKRA, bylo třeba zajistit další propagaci sbírky a pokračovat ve sbírce přímo v sídle OCHP. Naštěstí nadšení a ochota dobrovolníků bylo veliké, a tak se podařilo pokrýt 12 hodinové služby jak u MAKRA, tak i v charitě.

Mezitím v OCHP a u MAKRA, denně od 8 hod ráno do 8. hodin večer pokračovala sbírka.

Další z ochotných dobrovolníků na sobotní, dvanáctihodinové „šichtě“ u MAKRA – tentokrát pomocnice z České spořitelny

V úterý 20. srpna odjížděla další skupina devíti dobrovolníků do Berouna. Tito mladí lidé poskytli velmi účinnou pomoc v jednotlivých rodinách. Pomáhali především při úklidu školy a vyklízení a čištění postižených domů. Mnozí z nich se stali na několik dní členy rodin, ve kterých pomáhali.

Odjezd skupiny dobrovolníků do Berouna – nakládání humanitárního materiálu před OCHP

Velmi účinnou pomoc poskytl Dopravní podnik Pardubice. Zaměstnanci tohoto podniku zajistili jednak dopravu pro naše dobrovolníky, ale také zároveň i odvoz další 1,5 tuny humanitárního materiálu do Plzně a Berouna. Sami ve svých řadách uspořádali rozsáhlou sbírku. Do Plzně odvezli potřebné sanační omítky v hodnotě 150 tis. Kč a další materiální pomoc.

Akce „Beroun“ probíhala v součinnosti s Dopravním podnikem Pardubice

V sobotu 24. srpna vyjel od sběrného místa OCHP další plně naložený nákladní automobil potřebného materiálu – 3,1 tuny. Pomoc směřovala tentokrát do Ústí nad Labem. Česká pošta poskytla dopravu u jednoho ochotného řidiče - dobrovolníka.

*Odjezd neštěmické skupiny – pro Bohdana (uprostřed s plakátkem)
po Plzni již druhá akce v terénu*

O dva dny později, 26. srpna, ve spolupráci s Českou poštou, vyjelo ve třech automobilech dalších 9 dobrovolníků vybavených příslušnou technikou na pomoc do městské části Neštěmice u Ústí nad Labem. Parta mladých lidí, kteří mají srdce přesně na tom místě, kam patří. V době prázdnin, dovolené nebo volna strávili pět dní tam, kde je bylo potřeba. V pondělí se viděli poprvé a v pátek odjížděli jako sehraná parta. Unavení, nevyspalí s vůní /nebo pachem?/ dezinfekce se cestou domů dohadovali o společném programu na večer a následující víkend.

„Z našeho působení v Neštěmicích máme dobrý pocit. Podařilo se nám vyčistit 10 domů, které vlastnili starí nebo sociálně potřební“, vyprávěli později. Jejich pomoc zpočátku spočívala ve využití tlakových čističů, vysavačů, stříkaček s dezinfekcí, majzlíků a kladiv. Mezi zpočátku nedůvěřivými obyvateli si rychle získali popularitu a přezdívku „červení mravenci“. Snad díky pracovitosti, možná díky úborům s červeným znakem charity, či kombinaci obou. Když odložili nářadí, strávili také mnoho hodin povídáním s lidmi, kteří měli vodní peklo za sebou. Pohybovali se v domech, o jejichž osudech v těchto chvílích rozhodoval už jenom statik. V jednom z nich během několika hodin prvotní ortel „vydrží“ musel změnit na „okamžitě vyklidit, určeno k likvidaci“. Terčíky, které ukazovaly zvětšující se rozpětí puklin, umístili tito dobrovolníci. Pro nešťastného majitele se stali oporou a dobrými rádci i pomocníky. Společně se jim podařilo najít díky výhodné pojistce dobré řešení.

„Vy mě chcete už podruhé rozbřečet“, říkala dojatá žena, když se s ní dobrovolníci přišli rozloučit a při odjezdu přinesli svůj oběd, konzervy a další věci, o kterých se domnívali, že je místní potřebují více. Když odjížděl mikrobuses označených charitním znakem plně obsazen unavenými, ale spokojenými dobrovolníky z Pardubic, z vyčištěných mokrých domů

vycházeli místní obyvatelé a dlouho mávali. A cestou v mnoha mobilech pípaly SMS. Jedna z nich byla „Mamku jste rozbrečeli už potřetí. Ještě jednou vám moc děkuje.“

Nakládání materiálu u OCHP pro Obecní úřad v Neštěmicích

V pátek 30. srpna odvezla dvě auta další humanitární pomoc do postižených oblastí. První, plně naložený tranzit odvezlo 1,5 t materiálu do Neštěmic a na zpáteční cestě odvezlo dobrovolníky. Druhé auto vezlo humanitární pomoc – 4 t – do charitního skladu v Dublovicích u Sedlčan. OCHP zorganizovala také dodání dvou maringotek do charitního domova Fatima v Třeboradicích u Prahy.

Tento den vyrazila rovněž další skupina tří dobrovolníků vybavená technikou a humanitárním materiálem do Veselí nad Lužnicí. V úterý 3. září. za nimi dorazil další dobrovolník s plně naloženým osobním autem. Iva, David, Honza a Martin působili v této oblasti až do 7. září. Poskytli velmi účinnou, technickou, materiální a lidskou pomoc v několika domech. Že jich tam bylo skutečně potřeba výmluvně dokumentují přiložené fotografie.

Takto to vypadalo ve Veselí nad Lužnicí v době působení další čtyřčlenné skupinky

Pomocníci v jižních Čechách

Činnost Oblastní charity Pardubice se pomalu dostává do starých kolejí. Sběrka je ukončena, humanitární materiál odvezen na potřebná místa. Všichni dobrovolníci se v pořádku vrátili z postižených oblastí a odvedli ohromný kus dobré práce.

Během tří týdnů shromáždila OCH více než 11 tun humanitárního materiálu v hodnotě přibližně 700 tis. Kč, z čehož materiálu za cca 300 tis. Kč bylo vybráno před obchodním domem MAKRO. V hotovosti a na účet se vybralo doposud 110 tis. Kč. Tyto finanční prostředky byly využity především na nákup technického vybavení – tlakových čističů, čerpadel, vysoušečů, elektrocentrál, postřikovačů. Část těchto prostředků byla použita k pokrytí nákladů na očkování dobrovolníků.

Do pomoci se zapojilo 45 dobrovolníků. Z nich 28 pomáhalo přímo v postižených oblastech. Ostatní poskytli velmi účinnou pomoc při organizování sbírky v Pardubicích, a to zejména při organizačních záležitostech a při zajištění služeb ve sběrných místech. Kolik hodin práce během tří týdnů tito dobrovolníci odvedli se nedá spočítat. Jednalo se o stovky hodin intenzivní, obětavé a náročné činnosti, jejichž hodnota je nevyčíslitelná.

***Děkujeme dobrovolným pomocníkům, dárcům,
organizacím a všem, kteří se zapojili do pomoci
při odstraňování následků povodní.***

Pardubice září 2002

Karel T a j o v s k ý
ředitel OCH Pardubice